

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 828. Qualiter seu quot modis fiat professio tacita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

tem sui; sed in futuram pendente à conditione, adeoque eà completà opus esse novo consensu.

2. Resp. Secundò: probabilis videtur, posse fieri professionem per procuratorem; habentem tamen ad hoc speciale mandatum; cum quòd quis facere per se ipsum, etiam facere possit per alium quando à lege vel statuto aliter præscriptum non est juxta *reg. 68. de reg. jur. in 6.* uti id in præsentè præscriptum aliter non est, ac ita tenent *Sylv. l. c. 9. 1. 5. Sanch. l. c. c. 3. num. 7. Suar. l. c. c. 11. num. 22. Castrop. l. c. num. 1.* Pirh. num. 100. modò tamen etiam procurator constituatur liberè, & constituens in ea voluntate persistat pro tempore, quo per illum fit professio, & non sit revocata etiam per actum internum ignorante procuratore. ut *Suar. Sanch. Pirh. ll. cit.* quòd autem necessè non sit principalem exprimere Religionem, in qua professio facienda, sed relinqui electionem Religionis procuratori, ut docent *Suar. & Castrop.* melius negari videtur à *Sanch.* quem sequitur *Pirh. num. 100.* saltem, si velit id eum posse vi talis generalis commissio- nis, quin autem expresse talis electio ipsi committi possit, videtur non improbabile.

Quæst. 828. Qualiter seu quot modis fiat professio tacita?

1. **R** Esp. Primò: duobus, scilicet delatione habitus proprii professorum, & exercitio actus alicujus ibidem proprii professorum. ita *Azor. cit. l. 12. c. 43. Sanch. cit. l. 5. c. 3. num. 19. Laym. l. 4. r. 5. c. 5. num. 1. Castrop. l. c. num. 6. Pirh. num. 104.* Quòd itaque attinet ad primum, requirebatur olim, ut quis censeretur & haberetur pro tacitè professo, ut habitum professorum vel patenter, puta, colore aut figurâ, vel latenter, nimirum sola benedictione distinctum ab habitu Religioso, quo utebantur Novitii ante annum probationis expletum, post adeptos tamen pubertatis annos susceptum spontaneè animo & intentione profitendi gestasset per triduum, ut sumitur *ex c. ad nostram. b. t.* idque, si detulerit illum intra Monasterium sive extra, cum licentia tamen Prælati regularis, & sub ejus obedientia, ut *Azor. l. c. l. 12. c. 4. 9. 5. Sanch. cit. l. 5. c. 3. num. 25. Pirh. b. t. num. 107. in fine.* ita tamen, ut licet per talem delationem non obligabatur ad permanendum in ea Religione in specie, cujus habitum assumpserat, obligabatur tamen ad ingrediendum Religionem aliquam in genere, & ingredi poterat seu transire ad aliam, si prior nimis rigida videbatur. *Pirh. n. 106.* prout sumitur *ex c. super eo. b. t.* Transacto verò integro anno probationis gestatio habitus Novitiorum proprii inducit professionem tacitam per assumptionem habitus professorum absque eo, quòd illum per triduum gestaverit prout sumitur *ex c. 3. b. t. in 6.* Taliter autem inducta professio tacita non relinquit liberum ingredi ordinem alium, quàm illum, cujus habitum detulit per annum. *Pirh. cit. n. 107.* Habetque id ipsum à potiore locum, dum per annum gestavit habitum Monachalem, dum habitus Novitiorum & Professorum indistincti sunt. ita ut in fine anni censeatur ipso jure emisisse professionem tacitè, & quidem præsumptione juris & de jure, contra quam non admittitur probatio, nisi ante expletum annum probationis præcesserit protestatio, se non gestasse habitum animo profitendi; quin & potest talis compelli ad profitendum expresse, sumuntur hæc *ex c. ex parte. b. t.* juncta *Gl. ibid. v. per annum.* & *Jo. And. num. 1. Azor. l. c. Pirh. num. 108. Barbof. in cit. c. 22. num. 1. & 2.* citatis pluribus aliis; cum

hac tamen etiam distinctione, ut, si ante annum 14. ingressus habitum illum Novitiorum non distinctum ab habitu professorum susceperit, & dein per annum totum detulerit, censeatur tacitè professus, vel, si quam professionem fecisset, eam ratam habuisse, nisi talem habitum etiam alii in Monasterio, qui nec Novitii, nec Professi sunt, communem tamen vitam cum iis ducunt (ut Capellani servientes & sæculares Clerici) gestare soleant. *Abbas. in cit. c. ex parte. b. t. num. 3. Sanch. l. 5. mor. c. 3. n. 32. Pirh. num. 109.* juxta *c. 1. §. quòd si b. t. in 6.* Si verò habitum illum assumpserit post annum 14. detulit per annum, censeatur tacitè professus, etiam si dicti alii non professi, nec Novitii eum deferant, prout statuitur. *cit. c. 1. §. qui verò.*

2. Quòd attinet ad secundum, ut exercitio alicujus actus professorum proprii, v. g. datione suffragii in Capitulo censeretur etiam olim quis tacitè professus ipso facto, ita ut probatio in contrarium non admitteretur, nec egredi posset ad sæculum, requirebantur sequentia: primò, ut actus, per quem inducitur professio fiat autoritate & consensu illius, qui potest ad Religionem illam admittere; sicut enim expressa professio fieri nequit, nisi in manibus habentis potestatem recipiendi, ita multò minus tacita; quia difficilior cognoscitur consensus tacitus, quàm expressus; quamvis ad tacitam professionem non requiratur factum aliquod admittentis, sicut illud requiritur ad professionem expressam, sed sufficiat sola scientia & patientia illius. *Sanch. l. c. num. 14. Suar. Tom. 3. l. 6. c. 19. num. 16. in fine. Pirh. b. t. num. 14.* Secundò, ut actus ille fiat sponte sine metu & violentia. *c. vidua. b. t.* Tertiò ut exercens illum actum sciat eum de jure communi vel ex statuto aut consuetudine Religionis istius esse proprium professorum, & per illum induci tacitam professionem; cum si illud ignoret, deficiat tacitus consensus profitendi, dum ignorantis nullus est consensus, uti idem est de professione tacita inducta per delationem habitus. ita expresse *Sanch. l. c. num. 24. Castrop. l. c. num. 8.* citatis *Sylv. Nav. Laym. & aliis Pirh. num. 14.* Quartò, ut habeat verum ac positivum propositum profitendi (ita ut non sufficiat non habere animum per hoc non profitendi) per exercitium talis actus, ita ut sciens certò, se non habuisse animum profitendi, non obligetur in foro conscientie, etsi in foro externo allegans defectum intentionis non audiat juxta *ut. c. vidua. & Fagn. ibid. n. 30. Pirh. l. c.* Quintò, ut exercens actum sit in legitima ætate ad validam professionem jure antiquo requisitam, nempe ut annos pubertatis excesserit juxta *c. 3. b. t. in fine. Pirh. l. c.* Sextò, ut volunt aliqui, post actum illum exercitum perseveret in illo proposito & non pœniteat actus exerciti *juxta c. ad nostram. b. t.* quòd tamen *Abb. in c. vidua. num. 6. Sanch. l. c. c. 3. n. 21.* distinguunt. ita, ut non requiratur illa perseverantia, si actus ille exerceatur, in suscepto habitu professorum intra annum probationis, secus, si sine suscepto illo habitu. *Pirh. l. c. & ita docet Castrop. l. c. num. 7.* cum *Suar. Tom. 3. de relig. c. 19. à num. 8.* nunquam induci tacitam professionem ex usu & exercitio actuum professorum absque eorum habitus saltem eorum communis delatione, exercitio verò illo actu in assumpto illo habitu extra delationem ejusdem & perseverantia in dicto proposito induci tacitam professionem, tradunt *Sanch. cit. l. 4. c. 3. num. 11. Less. l. 2. c. 21. du. 7. num. 47. Laym. l. 4. sum. c. 3, num. 21, Castrop. l. c. num. 7.* quem vide.

3: Resp:

3. Resp. Secundò: professiones tacite non sunt sublatae per Concil. Trid. Dum enim circa illas nihil disposuerit, ut videre est ex Less. 25. c. 15. & 16. de regul. antiquae eam dispositioni reliquit, in quantum tamen in ea servantur ab eo praescripta circa professionem expressam. Unde si quis hodie dum post legitimam aetatem, nimirum 16. annorum completoque integro anno suscepto habitu Religionis exerceat unum vel plures actus de jure vel consuetudine, solis professis competentes, vel gestet habitum professorum patenter distinctum ab habitu Novitiorum, vel etiam Novitiorum patenter indistinctum ab habitu professorum, licet occulte distinctum per benedictionem, concurrentibus simul conditionibus aliis jure antiquo & novo requisitis ad tacitam professionem, & nullam interveniente in contrarium protestatione censetur emisisse tacitam professionem citra omnem emissionem expressam votorum, & absque eo, quod Fagn. expressè in c. vidua num. 2. Pirh. num. 115. in fine. necesse sit in habitu distincto professorum exercuisse illum actum proprium professis, aut etiam in eo perseverasse per triduum, ita tradunt passim AA. Nav. L. 3. cons. 28. num. 5. h. r. Rodriq. Tom. 3. q. 17. a. 1. & 2. Sanch. in sum. L. 5. c. 3. num. 36. Laym. l. c. c. 5. num. 1. Barbof. in c. 4. b. r. num. 3. Castrop. Pirh. ll. cit.

4. Resp. Tertio: in Societate Jesu non esse locum tacitae professionis; cum professio in ea necessario seu essentialiter sic legenda ex scripto. p. 5. cons. c. 3. incorporatio quoque per vota fieri solita absoluto biennio tacite fieri nequit. non per assumptionem habitus distincti ab habitu Novitiorum; cum in Societate non sit distinctio illa habitus. Non per exercitium actus proprii incorporatis; cum non detur actus eorum, qui non sit communis Novitiis. ac ita tenent Suar. Tom. 4. de relig. rr. 10. L. 3. c. 8. à n. 3. Castrop. l. c. n. 10. Quibus tamen non obstantibus incorporatio & professio nulla ratificari adhuc poterit non secus, quam in aliis Religionibus. quae tamen ratificatio non tam erit tacitae professionis emissio; quam expressa reparatio ita Castrop. l. c.

5. Resp. Quarto praecipua professionis tacitae ab expressa differentia est illa, quod tacite professus eligi nequeat in Praelatum, nec illius nec alterius Religionis, ut sic vitentur dubia, quae ex tali electione oriri possunt c. nullus c. indemn. de elect. in 6. Sanch. l. c. c. 3. n. 6. Suar. cit. l. 6. c. 12. n. 15. Castrop. l. c. n. 9. Altera differentia est, quod vi professionis tacitae non ita adstrictus sit Religioni, quin ad aliam laxiorem transire possit, per c. constitutionem. h. r. in 6. Verum hoc privilegium seu effectus non omni professioni tacitae, sed tantum ei competit, quae sit deferendo habitum professorum per triduum intra annum Novitiatus. ut Suar. l. c. c. 21. n. 6. Sanch. l. c. n. 27. Castrop. l. c.

Quaest. 829. An certa aetas & quae requiratur ad valorem professionis expressae?

1. Resp. Primò: etsi jure antiquo requirebatur ut sufficiebat aetas pubertatis completa, nimirum in mare annus 14. in foemina, annus duodecimus juxta c. firma. 20. q. 1. c. ad nostram. h. r. c. 1. eodem in 6. jure tamen novo. Trid. sess. 25. c. 15. in quacunque Religione tam mulierum, quam virorum requiritur annus 16. completus. neque hic malitia supplet defectum aetatis, uti contingit in matrimonio carnali, dum id de eo ita statutum jure positivo, c. 9. & c. fin. de dispens. impuber. simile verò

nihil statutum de matrimonio spirituali quale juxta Gl. ult. in c. ult. h. r. est, quod contrahitur inter profitemem & Religionem. Porro decretum illud Trid. locum quoque habet in Societate Jesu, ita ut incorporatio illa facta per vota simplicia post Novitiatum ante annum 16. sit irrita ob paritatem rationis, dum Concilium. l. c. usum nomine professionis non intenderit tantum comprehendere professionem in strictissima sua significatione, sed gratia frequentioris usus. Cum etiam dicta emissio votorum illorum simplicium inducat statum, quantum est ex parte emittentis, perpetuum & indissolubilem, ob quam rationem Concilium requisivit 16. annos, ut nimirum maturiore Concilio & conditione prudentiore talis status assumeretur. Castrop. l. c. p. 2. §. 1. n. 1. sed neque aliter in Societate fieri poterat, dum in ea recipi quis nequeat ante annum 14. aetatis, & tempus Novitiatus sit biennium; adeoque tam ex Constitutionibus Societatis, quam ex decreto Trid. requiritur annus 16. & ita docent Sanch. L. 5. sum. c. 4. num. 7. Suar. Tom. 4. de relig. rr. 10. L. 3. c. 6. num. 2. Castrop. l. c. De cetero per Tridentinum non impediri, quin major aetas in aliqua Religione requiri possit, etiam cum decreto irritante, dubium non est, ut ait Castrop. l. c. num. 2. ac ita per c. 6. h. r. prohibitum pueros in infulis (intellige minoribus) admittere pueros ante annum 18. propter asperitatem majorem vitae Religiosae in iis perferendam, ob majorem solitudinem, quae angustis maris coarctantur, ad quam pueri juniores invidiosae, quamvis huic constitutioni per contrariam consuetudinem derogatum esse dicat Jo-And. & Sylv. apud Pirh. h. r. num. 118. quin etiam sic statutum in Ordine Minorum S. Francisci ut Pirh. l. c. ita tamen, ut licet tale statutum servandum, non tamen professio in eo facta ante annum 18. modo facta post annum 16. sit irrita. Cum tale statutum decretum irritans adjunctum non habent, ita Abb. in c. qui est in infulis. h. r. n. 4. & 5. Sylv. V. religio. 3. q. 4. Sanch. l. c. c. 4. n. 6. Rodriq. tom. 3. qq. regul. 17. a. 20. Suar. tom. 3. de relig. L. 6. c. 3. n. 7. & 8. Castrop. Pirh. LL. cit. his non adverfante Trid. ut Fagn. in c. 1. h. r. n. 15. juxta declar. Cardin.

Quaest. 830. An & qualiter ad valorem professionis requiratur libertas à coactione & metu?

Resp. Requiritur ut sit spontaneè emissio, & libera ab omni coactione & metu gravi cadente in virum constantem injustè incusso, etiam indirectè ad extorquendam illam, qualis si non sit, ipso jure, saltem Ecclesiastico, est irrita. juxta c. professus caus. 20. q. 3. & c. 1. de his quae vi & c. non secus, ac matrimonio carnale tali metu extortum. juxta c. 14. & 15. de spons. & matrim. Cum per professionem quoque status novus valde difficilis, ex natura sua perpetuus & immutabilis assumatur; ac proinde professio non minorem exigit libertatem, quam matrimonium carnale. Idemque est de emissionem votorum facta à scholasticis in Societate post biennium probationis, utpote per quam verum statum Religiosum assumunt & ingrediuntur, quem & non strictam solum professionem intellexit textus c. de his qui vi. uti etiam Trid. sess. 25. c. 19. de regular. in ordine ad declarandam nullitatem, pro eodem usurpat Religionem ingredi, & professionem facere; ac ita expressè de emissionem illa votorum simplicium, quòd metu extorta nullum habeat effectum, docent cum Suar. de relig. rr. 10. L. 3. c. 6. num.